

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1008

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 octombrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.064. — Decret privind desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru.....	1	1.097. — Hotărâre privind actualizarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 847/2020 pentru aprobarea Listei cuprinzând categoriile de informații secrete de stat, pe niveluri de secretizare, elaborate sau deținute de Ministerul Finanțelor Publice și de instituțiile aflate în subordinea acestuia și termenele de clasificare aferente	8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 371 din 3 iunie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său	2-7		

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind desemnarea candidatului la funcția de prim-ministru

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 103 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Nicolae-Ionel Ciucă în calitate de candidat la funcția de prim-ministru, pentru a cere votul de încredere al Parlamentului asupra programului și listei noului Guvern, potrivit art. 103 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 21 octombrie 2021.
Nr. 1.064.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 371**

din 3 iunie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 24.229/299/2016* al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.237D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.243D/2018, nr. 1.282D/2018 și nr. 1.300D/2018, având un obiect similar al excepției de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 22.014/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.264/236/2016 al Judecătoriei Giurgiu — Secția civilă, precum și de către Banca Comercială INTESA SANPAOLO România — S.A. în Dosarul nr. 16.764/236/2016 al Judecătoriei Giurgiu — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.243D/2018 părțile Elena Irina Butu și Marius Cătălin Butu au depus un înscris prin care aduc la cunoștință faptul că în urma soluției amiabile la care s-a ajuns cu creditoarea Credit Europe Bank România — S.A. s-a procedat la lichidarea contractului de credit ipotecar și a fost stins litigiul care a făcut obiectul Dosarului nr. 22.014/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția civilă.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.237D/2018, nr. 1.243D/2018, nr. 1.282D/2018 și nr. 1.300D/2018, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, dispune conexarea dosarelor nr. 1.243D/2018, nr. 1.282D/2018 și nr. 1.300D/2018 la Dosarul nr. 1.237D/2018, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în această materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 7 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.229/299/2016*, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.**

9. Prin Încheierea din 5 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 22.014/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6, 8 și 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

10. Prin Încheierea din 14 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.264/236/2016, **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3 teza a doua, art. 4, 6, 7, 8 și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016.**

11. Prin Încheierea din 9 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.764/236/2016, **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.**

12. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de creditoarele Societatea Credit Europe Bank NV, Societatea Credit Europe Bank România — S.A., Societatea Alpha Bank România — S.A. și Banca Comercială INTESA SANPAOLO România — S.A. cu prilejul judecării unor cauze civile având ca obiect contestații împotriva notificărilor de dare în plată, formulate în temeiul Legii nr. 77/2016.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarele acesteia susțin că Legea nr. 77/2016 este antinomică ordinii juridice și ordinii economice a statului de drept, fiind nelegitimă și nelegală. Arată astfel că legea încalcă exigențele art. 1 alin. (3) din Constituție, consacrand dreptul discreționar al debitorilor de a da în plată, prin crearea unei proceduri prin care debitorul, aflat în imposibilitatea de a achita împrumutul acordat în baza unui contract de credit, dobândește dreptul discreționar de a transmite către creditor dreptul de proprietate asupra imobilului ipotecat în favoarea creditorului, în vederea stingerii integrale a obligației asumate. Susțin, de asemenea, că prin reglementările cuprinse în Legea nr. 77/2016 se declanșează hazardul moral în relațiile dintre creditori și debitori, acest act normativ favorizând intenția frauduloasă de a nu plăti la timp o datorie angajată în condiții de libertate contractuală pe o perioadă îndelungată de timp și de a transforma o obligație cu întindere predeterminată în drept de reducere și refuz de executare, legea încalcând dreptul de proprietate al creditorilor,

dreptul la profit și dreptul la menținerea *status quo-ului* contractual al creditorilor. Arată, de asemenea, că Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul la diferență al creditorilor garanțați, creând o situație „juridică inferioară” pentru creditorul ipotecar diligent care și-a construit o garanție, față de creditorii chirografari, învederând, totodată, faptul că intrarea în vigoare a acestui act normativ este o dovadă a anihilării principiilor statului de drept și ale securității juridice prin tiranismul voinței politice.

14. Punctual, se susține că art. 3—8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 încalcă principiul statului de drept, consacrat la art. 1 alin. (3) din Constituție, iar legea în ansamblul său nu corespunde exigențelor constituționale de securitate juridică, întrucât modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului. Se susține că art. 3 și 4 din lege au un domeniu de reglementare amplu și neclar al procedurii speciale privind darea în plată, iar art. 7 încalcă exigențele privind siguranța circuitului civil și previzibilitatea legii, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, prin aceea că stabilește o procedură antinomică Codului de procedură civilă.

15. Referitor la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul neretroactivității legii, se susține că reglementarea cuprinsă în art. 8 alin. (5) și art. 11 consacră efectul retroactiv al Legii nr. 77/2016, în totalitatea sa, aceasta putând fi aplicată și contractelor de credit încheiate anterior intrării sale în vigoare, precum și executărilor silite demarate anterior, indiferent de stadiul acestora, prin art. 11 din Legea nr. 77/2016 creându-se posibilitatea modificării stării legale anterioare intrării în vigoare a acestei legi. Cu alte cuvinte, modalitatea alternativă de plată și, mai ales, schimbarea prețului contractului reprezintă elemente ce vizează, ca domeniu temporal de acțiune, faza inițială de constituire a situației juridice. Caracterul retroactiv al Legii nr. 77/2016 și consacrarea acestuia la art. 11 din lege trebuie sancționat și prin raportare la jurisprudența CEDO, sens în care face referire la cauzele *Cabourdin, Vezon, Saint-Adam și Millot împotriva Franței* pronunțate în 2006, prin care judecătorii europeni au controlat cu fermitate efectele unor legi retroactive afirmând că „responsabilitatea statului este implicată (...) în atingerile aduse drepturilor la un proces echitabil și aceasta chiar și în cazul litigiilor de drept privat între particulari”. În acest context, arată că legea criticată reglementează, prin dispozițiile, scopul și efectele sale, un mecanism de intervenție forțată, exterioară, care modifică raporturi contractuale preexistente prin schimbarea obiectului obligației și a regimului juridic al contractului. Apreciază că împotriva ordinii de drept și a securității juridice, legea reglementează dreptul debitorilor de a rambursa creditul anticipat și de a nova obiectul obligației, în lipsa verificărilor prealabile cu privirea la existența interesului legitim justificator și în lipsa unei compensații juste și echitabile pentru creditor.

16. Referitor la încălcarea principiului constituțional al egalității în fața legii, se susține că art. 3, 6 și 8 din Legea nr. 77/2016 aduc atingere art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece, pentru un tratament echitabil al creditorilor, în toate situațiile cu multitudine de creditori este necesar ca urmărirea bunurilor debitorului să fie realizată în mod coordonat, în cadrul procedurii concursuale a insolvenței, care reglementează mecanisme de reorganizare, lichidare și prioritate la plată menite a aplica un tratament echitabil, și mai ales menite a garanta protecția dreptului la diferență a creditorilor preferențiali. Așa fiind, prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul creditorilor ipotecari diligenți la diferență și prin aceasta contravine art. 16 din Constituție. Se mai susține și faptul că prevederile criticate situează creditorul într-o poziție de inegalitate, de inferioritate, câtă vreme transferul dreptului de proprietate nu este condiționat de acordul creditorului pentru

dobândirea imobilului. Consumatorului i se recunoaște dreptul absolut de a se libera de datorie prin simplul transfer al imobilului constituit garanție, fără a se ține cont de interesul și opțiunea creditorului, situație în care se poate constata, în mod evident, privilegiu creat de lege pentru împrumutați/debitori.

17. Autoarele excepției susțin, de asemenea, că art. 4 și 7 din Legea nr. 77/2016 nu asigură garanțiile constituționale ale dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, deoarece dă dreptul debitorilor instituțiilor bancare și financiar nebancale să schimbe obiectul, prețul și riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea protecției. În acest sens, arată că scopul Directivei 2014/17/UE, a cărei implementare se pretinde că se realizează prin legea dării în plată, nu este nici pe departe limitarea libertății contractuale a părților contractului și nici instaurarea unei prezumții absolute că dezechilibrele contractuale pot apărea doar în defavoarea consumatorilor.

18. În ceea ce privește încălcarea art. 44 alin. (1)—(3) și a art. 136 alin. (5) din Constituție, susțin că prin prevederile criticate se aduce o atingere nepermisă dreptului de proprietate asupra sumelor de bani acordate cu titlu de împrumut și care nu se vor mai restitui, ca urmare a aplicării Legii nr. 77/2016. Precizează astfel că reglementarea care prevede recuperarea creanței numai în limita valorii imobilului adus garanție și supus transferului forțat de proprietate echivalează cu o expropriere, câtă vreme nu se poate recupera toată suma acordată.

19. Susțin, de asemenea, că, deși accesul liber la o activitate economică și la libera inițiativă sunt garantate de Constituție, prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 limitează această garanție sub două aspecte. În primul rând, operațiunile de creditare sunt limitate sub aspectul operațiunilor de recuperare a sumelor acordate, în baza cărora au fost întocmite planurile de profitabilitate, cu atât mai mult cu cât legea afectează contractele și executările anterioare intrării sale în vigoare. Cel de-al doilea aspect vizează faptul că autoarea excepției nu are ca obiect principal de activitate desfășurarea activităților comerciale privitoare la imobile, iar prin transferul forțat al proprietății asupra imobilelor este forțată să desfășoare această activitate neprevizionată. În acest context, se susține că prin prevederile Legii nr. 77/2016 statul nu a făcut decât să restrângă libertatea economică, corolar al dreptului de proprietate privată, prin desființarea forțată a dreptului de proprietate asupra creanței și accesoriilor aferente rezultate dintr-un contract valabil încheiat.

20. Se susține, de asemenea, că art. 3 și 4 din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său încalcă principiul proporționalității, consacrat de art. 53 alin. (2) din Constituție. Arată astfel că proporționalitatea presupune o relație justă între măsura juridică adoptată, realitatea socială și scopul legitim urmărit, însă Legea nr. 77/2016 nu are un scop legitim, ci se bazează pe o falsă lacună legislativă și nu realizează o adecvare justă între realitatea socială și măsura propusă. Realitatea socială pe care legiuitorul trebuie să o aibă în vedere trebuie să pornească de la riscurile contractului de credit pe care și le asumă creditorul, în baza unui preț al contractului. Legiuitorul nu poate interveni deopotrivă în prețul contractului și în reșezarea riscurilor acestuia, deoarece, procedând astfel, ar adopta o măsură injustă. Se susține că art. 4 din lege, care stabilește și condițiile în care dreptul debitorului de a da în plată poate fi contestat ca fiind exercitat în afara limitelor legale (și implicit stabilește și întinderea dreptului debitorilor de a da în plată), permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor și constituie un stimulent pentru ca debitorii să nu își execute obligațiile contractuale de plată a datoriilor și lasă loc hazardului moral al debitorului.

21. Se arată că art. 8 din Legea nr. 77/2016, în special alin. (5) al acestui articol, contravine principiului securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept și aduce atingere dreptului de proprietate, întrucât consacră posibilitatea debitorilor de a obține concursul justiției pentru refuzul de a-și executa obligațiile asumate contractual prin liber consimțământ și de a-i fi iertată datoria în detrimentul și prin prejudicierea creditoarei. Mai mult, art. 8 alin. (5) din lege pune sub semnul instabilității relații juridice deja tranșate prin intervenția agenților statului în cadrul procedurilor execuționale, impactul unei asemenea măsuri asupra securității civile fiind flagrant și disproporționat, cu consecința încălcării dreptului de proprietate și a libertății economice. În acest sens arată că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea părților de a-și asuma obligații și a dobândi drepturi într-un mecanism contractual agreeat de acestea, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului care pot fi deopotrivă juridice, precum și economice. Odată cu asumarea riscului prin contracte cu putere de lege se naște și obligația părților contractante de a respecta riscurile asumate. Susțin astfel că Legea nr. 77/2016 contravine caracterului excepțional al legislației consumeriste, prin aceea că dă dreptul debitorilor instituțiilor bancare și financiar nebancale să schimbe obiectul, prețul și riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea protecției.

22. Concluzionând, susțin că scopul Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului nu este limitarea libertății contractuale a părților contractului, iar prin dispozițiile pe care le cuprinde, Legea nr. 77/2016 este contrară directivelor menționate, care reglementează într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit prin darea în plată a bunului imobil.

23. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.237D/2018, apreciază că excepția de neconstituționalitate apare ca fiind întemeiată, cel puțin din perspectiva respectării principiului securității juridice și a condițiilor de previzibilitate și accesibilitate care decurg din principiul statului de drept enunțat la art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens, instanța consideră că se impune a se verifica dacă este funcțional însuși mecanismul instituit prin Legea nr. 77/2016 pentru realizarea procedurii dării în plată, indiferent de data încheierii contractului de credit, cu luarea în considerare a faptului dacă simpla formulare a unei notificări de către un debitor poate produce consecința suspendării obligatorii a oricărei executări silite a obligațiilor născute dintr-un contract de credit, cu atât mai mult cu cât nu este prevăzut și termenul maxim la care trebuie fixată data pentru prezentarea creditorului la biroul notarial conform art. 5 din Legea nr. 77/2016. Instanța de judecată consideră că scopul afirmat la art. 11 din Legea nr. 77/2016, al „*echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, nu corespunde mecanismului operațiunii reglementate. De asemenea, în ceea ce privește contractele încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, instanța consideră că există aparența încălcării principiului fundamental al neretroactivității legii civile, de la care nu se poate deroga prin acte normative cu o forță juridică inferioară normelor constituționale. În cazul acestor contracte, drepturile și obligațiile părților s-au născut la momentul încheierii contractelor de credit, astfel încât acestea reprezintă *facta praeterita*, neputând fi modificate sau stinse prin acte normative ulterioare încheierii contractului. Având în vedere că obligațiile cu executare succesivă născute din contractul de credit sunt afectate de termene de plată, iar nu de o condiție, nașterea lor s-a produs la momentul încheierii contractelor de credit, nemaiputând fi

repușe în discuție existența obligației de plată, obiectul prestației și quantumul său. Totodată, instanța reține că legiuitorul a decis diminuarea valorii creanței la valoarea bunului ipotecat, iar, în situația prevăzută de art. 8 alin. (5), stingerea întregii creanțe rămase de executat, fără nicio prestație din partea debitorului, aceasta nemaiputând fi calificată ca o dare în plată, ci ca o remitere forțată de datorie. Instanța consideră că există aparența că modalitatea în care a fost reglementată operațiunea de „*dare în plată*” afectează dreptul de proprietate privată al unor persoane juridice de drept privat, garantat de art. 44 alin. (2) din Constituție, întrucât creditorii sunt obligați să renunțe la dreptul de creanță în schimbul unor bunuri imobile, având o valoare mai mică decât cea a creanței rămase de executat, fără să primească nicio contraprestație pentru creanța rămasă de executat, în cazul în care executarea silită a bunului imobil a fost finalizată anterior intrării în vigoare a legii, cum este și cel din prezenta cauză. Așa fiind, instanța apreciază că aceste restrângeri ale dreptului de proprietate al creditorilor nu pot fi justificate, din perspectiva art. 53 din Constituție, de necesitatea protejării drepturilor consumatorului, întrucât se aduce atingere însuși dreptului de proprietate, fără ca legiuitorul să prevadă plata unor compensații către creditorii pentru drepturile de creanță de care sunt lipsiți.

24. **Judecătoria Iași — Secția civilă, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.243D/2018**, apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că procedura dării în plată nu este susceptibilă de a crea un efect discriminatoriu pentru creditorul ipotecar în raport cu alte categorii de creditori, întrucât aceștia nu se află în situații egale. Instituția bancară a acordat, în principiu, un credit în condițiile în care valoarea imobilului a fost stabilită chiar de către evaluatori agreeți de creditor, iar darea în plată reprezintă o soluție echitabilă atât pentru debitor, cât și pentru creditor care la momentul acordării creditului a apreciat că imobilul adus garanție acoperă valoarea acordată. Astfel, prin aplicarea legii, creditorul primește drept prestație echivalentă bunului imobil ipotecat în favoarea sa, fără ca prin aceasta să fie încălcate prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 15 alin. (2), ale art. 44 alin. (2) sau ale art. 135 din Constituție. Protecția consumatorilor persoane fizice și a dreptului la locuință familială a debitorului reprezintă scopuri legitime care justifică ingerința legiuitorului, normele legale fiind previzibile, iar măsura proporțională. Limitele aduse dreptului de proprietate privată și libertății economice au așadar un caracter rezonabil, măsurile sunt adecvate pentru îndeplinirea scopului urmărit și există un just echilibru între interesele economice ale creditorului și cele ale debitorului, fără ca prin aceasta să fie încălcate prevederile art. 53 din Constituție. De asemenea, prin art. 3 și 10 din lege s-au instituit condiții derogatorii de la dreptul comun, care nu generează o sarcină excesivă asupra creditorului, de natură a-i afecta dreptul de proprietate sau de a aduce atingere principiilor libertății contractuale, din moment ce acesta primește în proprietate un imobil care, la momentul încheierii contractului, a fost evaluat ca acoperind creditul acordat. Instanța arată, totodată, că art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 nu încalcă principiul neretroactivității legii, ci reprezintă o punere în practică a principiului aplicării imediate a legii civile noi. Astfel, legea nouă se aplică, de la data intrării sale în vigoare, nu numai situațiilor juridice care se vor naște, modifica sau stinge după această dată, ci și efectelor viitoare ale situațiilor juridice trecute.

25. **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.282D/2018**, menționează faptul că prevederile criticate din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său au făcut obiectul controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, prin care a fost declarată neconstituțională

sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, iar Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016, în sensul că sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Instanța precizează că aceasta nu echivalează însă cu declararea lor ca neconstituționale, deoarece dispozițiile legale menționate produc în continuare efecte juridice fără sintagma declarată neconstituțională și în interpretarea lor stabilită ca fiind constituțională de către Curte.

26. Judecătoria Giurgiu — Secția civilă, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.300D/2018, menționează că prevederile art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, criticate de autoarea excepției, precum și legea în ansamblul său au făcut obiectul controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, prin care a fost declarată neconstituțională sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, iar Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016, în sensul că sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Instanța precizează că aceasta nu echivalează însă cu declararea lor ca neconstituționale, deoarece dispozițiile legale menționate produc în continuare efecte juridice fără sintagma declarată neconstituțională și în interpretarea lor stabilită ca fiind constituțională de către Curte.

27. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

28. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

29. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

30. În dosarele Curții Constituționale nr. 1.237D/2018 și nr. 1.243D/2018, obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite și, respectiv, prevederile art. 6, 8 și 11 din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său. Din examinarea notelor scrise ale autoarelor excepției, Curtea observă, însă, că obiectul excepției de neconstituționalitate invocat de acestea diferă de cel reținut de către instanța de judecată în dispozitivul încheierii de sesizare.

31. În acest context, în jurisprudența sa, cu titlu exemplificativ fiind Decizia nr. 744 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, sau Decizia nr. 872 din 26 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 5 martie 2021, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că în exercitarea controlului de constituționalitate instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de

neconstituționalitate, în caz contrar, Curtea ar fi ținută doar de un criteriu procedural strict formal, respectiv indicarea generică a textului legal criticat. Având în vedere aceste considerente de principiu, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate îl constituie prevederile art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 5, 6, 7, 8 și 11 din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său.

32. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.282D/2018, obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 1 alin. (3), art. 3 teza a doua, art. 4, 6, 7, 8 și 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite. Și în acest dosar, din examinarea notelor scrise ale autoarei excepției, Curtea observă că obiectul excepției de neconstituționalitate invocat de aceasta diferă de cel reținut de către instanța de judecată în dispozitivul încheierii de sesizare, astfel încât, în realitate, obiectul excepției îl constituie prevederile art. 3 teza a doua, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

33. Prin urmare, având în vedere cele mai sus precizate, constituie obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 1 alin. (3), art. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, precum și legea în ansamblul său, asupra cărora Curtea urmează a se pronunța.

34. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) care consacră principiul statului de drept și principiul securității juridice, al previzibilității și al accesibilității normei legale, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) care dispune că „*Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.*” și art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană.

35. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că există o bogată jurisprudență referitoare la prevederile criticate din Legea nr. 77/2016, precum și asupra legii în ansamblul său, care au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași norme constituționale, în acest sens fiind, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 599 din 27 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 16 aprilie 2019, Decizia nr. 767 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 14 martie 2019, Decizia nr. 8 din 15 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2019, Decizia nr. 33 din 17 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iunie 2019, Decizia nr. 21 din 21 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 26 iunie 2020, sau Decizia nr. 893 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 12 martie 2021.

36. Curtea reține astfel că prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, instanța de contencios constituțional a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională, iar prevederile din art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța

judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Întrucât în prezentele cauze sesizarea Curții Constituționale a fost realizată ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, respectiv după data de 18 ianuarie 2017, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3), (5) și (6) și art. 8 din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă. De asemenea, având în vedere Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea constată că este inadmisibilă și excepția de neconstituționalitate referitoare la sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din cuprinsul art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016. Întrucât din dosare nu rezultă că acestea se află în stadiu de executare silită, Curtea constată că art. 11 teza întâi raportat la art. 8 alin. (5) din lege nu are incidență în cauze, acest text vizând numai consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 8 alin. (5) din lege este inadmisibilă.

37. Distinct de aceasta, în jurisprudența sa în această materie, Curtea a constatat că revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecății, în funcție de stadiul derulării contractului de credit (a se vedea Decizia nr. 620 din 10 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 7 iunie 2018, paragraful 39).

38. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a art. 1 din Legea nr. 77/2016, Curtea a constatat că acest text de lege nu contravine niciunei dispoziții constituționale invocate, acesta stabilind doar sfera de aplicare a legii supuse controlului de constituționalitate, respectiv faptul că aceasta se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancaire sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor. Mai mult, acest text nici măcar nu stabilește obiectul legii, obiect care se conturează începând cu art. 3 din lege. Cu privire la prevederile art. 11 teza întâi raportate la art. 5 și 6 din lege, Curtea a constatat că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Este de observat că art. 3 teza a doua din lege a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului impreviziunii în contractele de credit, iar art. 5 și 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 567 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 30 ianuarie 2018, paragrafele 38 și 39). Cu privire la prevederile art. 11 teza întâi raportate la art. 10 din lege, Curtea a constatat că acest text de lege reglementează din punct de vedere procedural momentul de la care darea în plată își produce efectele, respectiv de la data încheierii contractului translativ de proprietate sau de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive.

39. Prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 94 și următoarele, Curtea a statuat, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului neretroactivității legii civile, că regula *pacta sunt servanda* presupune luarea în considerare a unor elemente precum buna-credință și echitatea atunci când are loc o schimbare fundamentală a condițiilor de executare a contractului. Curtea a reținut că prevederile puse, în principal, în discuție prin prisma încălcării art. 15 alin. (2) din Constituție sunt cele ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, iar din analiza acestor prevederi legale rezultă faptul că ele se aplică și contractelor aflate în curs de derulare. Expresia „în derulare” a fost folosită de legiuitor pentru a acoperi și cazul prevăzut de art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, respectiv faza executării silite începute înainte de intrarea în vigoare a legii. Curtea a mai reținut că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele

până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, Curtea a constatat că prevederile acestei legi nu retroactivează.

40. Cu privire la critica privind pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție, Curtea a reiterat jurisprudența sa constantă, potrivit căreia noțiunea fundamentală de egalitate în fața legii nu presupune că stabilirea unui tratament juridic diferențiat unor situații distincte este discriminatorie. Dimpotrivă, în acest fel se asigură deplina respectare a acestui principiu constituțional fundamental. Astfel, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, Curtea a precizat că „egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”.

41. Cu referire la criticile formulate din perspectiva contrarietății Legii nr. 77/2016 cu dispozițiile art. 45 și 135 din Constituție, Curtea a reținut că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii — legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cele ale liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.”

42. Prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 22 mai 2017, Curtea a constatat că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată, care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Mai mult, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului, în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

Referitor la art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 prin raportare la celelalte prevederi ale acestui act normativ, Curtea a subliniat că toate considerentele anterioare sunt aplicabile *mutatis mutandis*, iar în ceea ce privește criticile aduse din perspectiva încălcării dreptului de proprietate privată, Curtea a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atribuțiile acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate. De asemenea, Curtea a statuat că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Curtea a reținut că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, paragrafele 59 și 60). Dreptul

de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile imprevizunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate. Așadar, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

43. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea a constatat că acestea nu au incidență în cauzele deduse controlului de constituționalitate.

44. De asemenea, în ceea ce privește invocarea art. 148 din Constituție, Curtea a reținut că prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile constituționale ale art. 148 nu au incidență în cauze.

45. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor enunțate anterior își păstrează, în mod corespunzător, valabilitatea în prezenta cauză.

46. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește prevederile art. 11 teza întâi, raportate la prevederile art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, cu privire la celelalte prevederi din lege,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și art. 8 din același act normativ, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 24.229/299/2016* al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 22.014/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.264/236/2016 al Judecătoriei Giurgiu — Secția civilă, precum și de către Banca Comercială INTESA SANPAOLO România — S.A. în Dosarul nr. 16.764/236/2016 al Judecătoriei Giurgiu — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblu său, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale acelorași instanțe și constată că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, Judecătoriei Iași — Secția civilă și Judecătoriei Giurgiu — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind actualizarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 847/2020 pentru aprobarea Listei cuprinzând categoriile de informații secrete de stat, pe niveluri de secretizare, elaborate sau deținute de Ministerul Finanțelor Publice și de instituțiile aflate în subordinea acestuia și termenele de clasificare aferente

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 22 alin. (2) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Lista cuprinzând categoriile de informații secrete de stat, pe niveluri de secretizare, elaborate sau deținute de Ministerul Finanțelor Publice și de instituțiile aflate în subordinea acestuia și termenele de clasificare aferente, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 847/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 13 octombrie 2020, se actualizează după cum urmează:

1. La capitolul I — Lista cuprinzând categoriile de informații secrete de stat, pe niveluri de secretizare, elaborate sau deținute de Ministerul Finanțelor Publice și de instituțiile aflate în subordinea acestuia și termenele de clasificare, litera B — informații clasificate secrete de stat, nivel de secretizare strict

secret se modifică și se completează cu noi categorii de informații clasificate, conform anexei*) la prezenta hotărâre.

2. La capitolul I — Lista cuprinzând categoriile de informații secrete de stat, pe niveluri de secretizare, elaborate sau deținute de Ministerul Finanțelor Publice și de instituțiile aflate în subordinea acestuia și termenele de clasificare, litera C — informații clasificate secrete de stat, nivel de secretizare secret se modifică și se completează cu noi categorii de informații clasificate, conform anexei*) la prezenta hotărâre.

3. Categoriile de informații secrete de stat specifice domeniilor de activitate ale instituțiilor aflate în subordinea sau sub autoritatea Ministerului Finanțelor nu se modifică.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu

București, 6 octombrie 2021.
Nr. 1.097.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

